

— Veste kaj? — pravim, — vi tukaj počakajte, jaz pa pobežim v Savinac po druge konje.

— Tepec! — zavpije on, — do Savinac je več ko trideset ur; predno pripelješ konje sem, ti jih desetkrat ukradejo. Voznika najamem.

Tako naju je tisti voznik pripeljal domu. Ko sem zagledal našo vas — kar izjokal sem se od veselja.

Ali kako se je razjezil gospod na me! ne ravno zato, da so me oklestili v luknji, ampak veliko bolj, da so mi konje ukradli.

— Kako — pravim bi jih ne ukradli, ko je Spirinon Trolovič nesrečo naprovočil. Vsi ljudje, — pravim, — se vozijo v Kijev; tudi teta Gorpina je bila tam. Pa ali je skusil kdo kako krivico? Mene pa so oklestili, meni so konje ukradli, kapo z glave ukradli. Nu, le pomislite sami: iz živega človeka kapo ukrasti!

Govorim, rotim se, kolikor se je dalo; ne verjame gospod. Glejte, če prav so gospoda, pa veliko ne vedo, kar mi vemo. Nu, kako vender še tega ne vedo, da če ti kdo ne o pravem času naprovoči nesrečo, teh nesreča bo, delaj kar češ?

Zakaj on, tisti dolgopeti valpet, ni rekel, naj bi hudič pobral tiste sinje generale, tiste peklenske palice z rjuho in z luknjo vred! Marsikateremu dobremu človeku bi to na hval prišlo.

Novice.

— **Osebnosti.** Profesor v Gorici, gosp. Ferdinand Seidl je imenovan dopisujočim članom geološkega zavoda na Dunaju. — Konceptni praktikant pri deželni vladi v Ljubljani gosp. Ernest Kordin je imenovan konceptistom. — Davčni pristav v Litiji, gosp. Ivan Ditrich je imenovan davčnim oficijalom. — Postajenačelnik v Trebnjem gosp. Ivan Laibacher je premeščen v Škofjelo, na njegovo mesto pa pride gosp. Ivan Polak iz Višnje gore. — Davčni praktikant v Ljubljani gosp. Rudolf Binter je imenovan davčnim pristavom. — Pravni praktikant pri dež. sodišču v Ljubljani gosp. Hugon Luschin je imenovan avskultantom. — Poštar v Cerknem gosp. Alojzij Ravnihar je imenovan poštarjem v Ljubljani. — Službi sta menjala poštni poduradnik v Ljubljani gosp. Fr. Srebotnjak in poštni odpravitelj v Novem mestu gosp. Fran Kramer.

— **Promocije.** Zadnji teden so bili na vseučilišču v Gradcu promovirani gg.: A. Mulej, avskultant v Celju, rodom iz Potoka na Gorenjskem, doktorjem prava, Fran Ranožnik s Črnega vrha pri Idriji in Josip Strašek iz Koprivnice pri Rajhenburgu na Štajerskem pa za doktorja vsega zdravilstva.

— **Kranjska trgovska in obrtniška zbornica.** Ministrstvo je potrdilo izvolitev gosp. Jos. Kušarja predsednikom in gosp. Antona Kleina podpredsednikom trgovske in obrtne zbornice.

— **»Slovensko čebelarstvo«** za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko s sedežem v Ljubljani, ne pričakovano dobro napreduje, vsaj ima že prav blizu 700 udov. Za našo čebelorejo, ki je zelo važen del kmetijstva, in ki je bila nekdanj zelo razširjena, pa je v zadnjem polstoletju močno propala, je to društvo največjega pomena, zlasti, ker izdaja

vsak mesec strokoven list „Čebelarja“, ki daje potrebne nasvete o naprednem čebelarstvu. Letna udnina (s „Čebelarjem“ vred 2 kroni) naj se pošlje blagajniku gosp. Avg. Pnciharju, faktorju Blasnikove tiskarne v Ljubljani. — Občni zbor čebelarstva bo 18. t. m. ob 1½10. uri dopoludne v „Mestnem Domu“ v Ljubljani.

— **Jubilej.** Gospod Davorin Jenko, skladatelj pesmi „Naprej zastava Slave“ in kapelnik v Belem gradu je praznoval te dni 30letnico svojega glasbenega delovanja. Srbski kralj mu je tem povodom podelil visok red.

— **Koliko šteje Ljubljana prebivalcev?** Magistrat ljubljanski še ni končal s štetjem prebivalcev. Računi se, da bo imela Ljubljana skupno z vojaštvom 36.000 prebivalcev.

— **Žalosten pojav.** Občinski svet ljubljanski je v zadnji svoji seji sklenil, tožiti uredništvo „Slovenca“ zaradi razžaljenja časti. Povod temu sta dala dva članka, v katerih je „Slovenec“ napadal občinski svet na nezaslišan način. Žalostno je, da pri nas strast tako vpliva, da morajo že javne korporacije braniti svojo čast.

— **»Socializem«.** Gosp. profesor dr. Krek izda te dni oklic na naročbo knjige „Socializem“, v kateri hoče obravnavati v socialističnih teorijah.

— **Poverjenišvo družbe sv. Mohorja** za ljubljanske stolno župnijo je prevzel gosp. vikar Janez Kalan.

— **Skladišče za sol** se napravi na državnem kolo-dvoru v Ljubljani.

— **Na dolenski železnici** so se opustili vozovi I. razreda, ker se ni nihče v tem razredu vozil.

— **Bohinjska železnica.** Razni listi poročajo, da se je pri pregledovanju terena za zgradbo tunela bohinjske železnice dognalo, da mej Bohinjem in Goriško ni trdne skale, tako da bo zgradba tunela dala veliko več dela, nego se je mislilo, in bo tudi veliko več veljala.

— **Živo srebro na Kranjskem.** Po statičnih izkazih poljedelskega ministrstva se je l. 1899. dobilo na Kranjskem 923.230 met. stotov živega srebra v vrednosti 1.774.728 K in sicer v Idriji 860.746 meterskih stotov, pri Sv. Ani poleg Tržiča pa 6248 meterskih stotov.

— **Akademično društvo »Triglav«** v Gradcu je te dni na jako slovesen način poslavilo v Mariboru 25letnico svojega obstanka.

— **Občinske volitve na Koroškem.** Slovenci so zmagali pri občinskih volitvah v občini Kotlje v III. in v II. razredu, pri volitvah v občini Tolsti vrh pa v vseh treh razredih.

— **Skladatelju Hrabroslavu Volariču**, ki je pred nekaj leti v najlepši moški dobi umrl, se postavi letos spomenik in sicer v Devinu, kjer je služboval kot učitelj.

— **Afera Gregorčič-Gabršček pred najvišjim sodiščem.** V kazenski zadevi gosp. poslanca dr. Gregorčiča proti lastniku „Soče“ gosp. Gabrščku je najvišje sodišče ugodilo ničnostni pritožbi drž. pravdnika in razveljavilo razsodbo goriškega sodišča, s katero je bil gosp. Gabršček oproščen. Najvišje sodišče je odredilo novo razpravo in zanj delegiralo tržaško deželno sodišče.

— **Tržaški škof monsignor Šterk** je pri ljudskem štetju zapisal v popisno polo „Materni jezik slovenščina — občevalni jezik laščina“.

— **To so razmere!** „Slovensko pevsko društvo v Trstu“ je hotelo umrlemu svojemu članu gosp. Andreju Mušiču zapeti ali pred hišo ali pa v cerkvi pesem žalostinko. Magistrat je prepovedal peti pred hišo, škofijstvo pa je prepovedalo peti v cerkvi. Vse le, ker je društvo hotelo peti v slovenskem jeziku.

— **Tržaška »Edinost«** je izšla te dni v slavnostni obliki in to v proslavo 25letnice svojega obstanka. V nedeljo bo sv. maša za umrle ustanovnike tega lista, potem banket.

— **Ljudsko štetje v Pulju.** „Naša Sloga“ poroča, da so v Pulju magistratovi komisariji pri ljudskem štetju okrog 10 000 Hrvatov upisali med Italijane. Ker je politična oblast tej slepariji posvetila nekoliko pozornosti, so laški listi kar iz sebe.

— **VIII. mejnarodni kongrés zoper alkoholizem na Dunaju.** V seji pripravljalnega odbora za kongres, dne 18. decembra l. l. poročalo se je o pripravah, katere upravičujejo najboljše upanje, da se bode kongres popolnoma obnesel. Častni predsednik pripravljalnega odbora, naučni minister pl. Hartel pospešuje podjetje z vsem svojim vplivom. Vlada obljubila je kongresu izdatno denarno podporo, in ga tako financijelno zagotovila. Vlada bode tudi v bližnjem času povabila inozemska vladna zastopstva k udeležbi pri kongresu, in s tem podelila istemu večjo važnost in ugled. Ministrstvo za notranje zadeve pospešilo je prav posebno namen kongresa s tem, da je na prošnjo odbora razposlalo vprašalno polo gledé uporabe alkohola na vse uradne zdravnike. Tudi trgovinsko, finančno in justično ministrstvo sodelovali so prav hvalovredno pri nabiranju podatkov o uporabi alkoholičnih pijač v Avstriji in njih nasledkih. Prav važne podatke bodejo pač tudi podali posamezni deželni komitéji, kateri so se po trudu deželnih zdravstvenih referentov skoraj v vseh kronovinah — razun na Nižje-Avstrijskem — sestavili. Odlični učenjaki in prvoboritelji v boju zoper alkoholizem napovedali so že veliko število predavanj in je tako osigurano temeljito obdelavanje vseh teoretičnih in praktičnih strani vprašanja o alkoholu. Vsi listi v tu- in inozemstvu, ki so namenjeni boju zoper alkohol občenemu blagru in socijalni reformi hvalovredno sodelujejo pri propagandi za kongres. Število prijav iz inozemstva je že danes toliko, kakor je bilo le kdaj pričakovati. Jako spodbudno je, da so vsi stanovi in stranke po do sedaj pripravljenih zastopane. Najboljše svedoči to dejstvo, da niso le st. gallenski škof Avguštin Egger, ugleden vodja katoliškega gibanja za zmernost v Nemčiji, rektor Neumann, temveč tudi vodje socijalistične stranke, kakor Otto Lang v Cürihu, Vandervelde iz Brüssela in John Burnos iz Londona prijavili svoj pristop. Če je tudi vladna podpora in sodelovanje inozemstva prav spodbudno, storiti je še najvažnejše delo: zbuditi udeležbo avstrijskega občinstva. Na tem ne sloni le zunanji uspeh kongresa, temveč tudi njegova stalna korist za Avstrijo. Posrečiti se mora zbuditi boj zoper alkoholizem v Avstriji, sicer je kongres zgrešil svoj glavni cilj. Naloga mu ni le snanstvena ampak praktična. Razmotrivanje znanstvenih dejstev o alkoholu, in poročila v uspešnih odredbah v drugih deželah naj kličejo na boj zoper sovražnika. Da se vzbudi zanimanje najvišjih krogov, razposlal bode v kratkem pripravljalni odbor brošurico, katera naj pouči o namenih kongresa.

— **Umrta** je v gradu Boštanj dne 1. februvarja grofinja Matilda Blagay-Ursini v starosti 70 let. Njen soprog grof Ludovik Blagay-Ursini je umrl pred tremi leti. Z njimi je izumrla jedna najstarejših in najznamenitejših plemiških rodovin na Kranjskem. Rod Blagayev je prišel iz Bosne na Kranjsko.

— **Uboj.** V Kranju je bil v ponedeljek v Kokrskem predmestju neki mladenič z nožem zaboden v srce tako, da je na mestu umrl.

— **Ušel** je v Ameriko ljubljanski pekovski mojster Miklave, ki je bil pred kratkim prišel v konkurz.

— **Soprogo ubil.** V nedeljo zvečer so slišali na pomolu Marije Terezije na Reki upitje na pomoč v morju se boreče ženske. Ob enem so videli nekega človeka bežati proti mestu. Pomol Marije Terezije je dolg in zapira reško luko. Na tem pomolu se je torej izvršilo hudodelstvo. Kasneje so potegnili žensko mrtvo iz morja in v nji so spoznali Pavlo

Buckgreber, rojeno Mihaljevič. Redarstvo je šlo v stanovanje Buckgreberja in ga tudi dobilo. Začelo ga je izpraševati, ali kaj ve o zločinu, kateri se je dogodil na pomolu Marije Terezije. Buckgreber je vse zanikal in pripovedoval, da je bil s soprogo na Korzu, a ko je šel v tobakarnico po smotke, se je njegovi soprogi približal nek znanec in jo odpeljal. Preiskava je dognala, da je Buckgreber bil pred nekaj časa tri tedne od doma. Šel je namreč obiskat svojo ljubico Marijo Hirsch v Gmunden in jo od tam peljal na njen dom v Hirindorf pri Gradcu. Stricu svoje soproge, nekemu Mihaljeviču v Spljetu je pisal, naj mu nemudoma pošlje 300 gld. drugače zapusti svojo soprogo. Soproga je pa v strahu, da ne pobegne, skrila vse dokumente, katere je zdaj redarstvo našlo. Vse torej kaže, da je Buckgreber izvršil zločin, da se iznebi 22letne soproge in si vnovič pridobi prostost življenja in pohajkovanja. V sredo je zdravniška komisija razparala truplo utopljenke in je našla, da je bila Buckgreber noseča v 6. mesecu.

— **Preiskovalci ženskih žepov.** Pred leti je tržaško redarstvo prijelo celo vrsto dečakov, kateri so pod nadzorstvom postopača, znanega Bellahestia, kradli na levo in desno, kamor so le dospeli. Bellahestia je bil obsojen v prisilno delavnico, ali njegovi nauki so ostali in dobili posnemalce. Pretečeno nedeljo so opoldne, ko je na velikem trgu godba svirala, agenti redarstva aretirali dva potepuha: mladoletnega Ignacija Furlana in Rudolfa Buttazoni, ker so ondi šetajočim šiviljam žepe preiskovali. Pred sodiščem se je izkazalo, da sta bila mlada potepuha že večkrat radi tatvine kaznovana, a zdaj sta si prislužila zopet dva tedna.

— **Ogrski stebri družbe** so baje šila gnjili. Lani v novembru so ovadili urednika lista „Magyar Hirlap“, ker je zlorabljal nedorasle deklice. Stariši so iskali zadoščenja in zahtevali kazni, ali zastonj. Poslanec Polony jih je hotel z grožnjami ugnati. No vzlic temu, da stariši še vedno tožijo, je urednik Fenyö še vedno prost in svoboden gospod.

— **Volkovi na Ogrskem** so raztrgali poleg Majdenke poštnega konja in hlapca. Na pot v Pristop so volkovi napadli orožnike, ki so osem zverin ustrelili, a sami so se komaj rešili. V Repsu na Sedmograškem so volkovi blizu ondotelega kolodvora raztrgali dva vojaka — V gozdu v občini Somogy je nabiral kmet Horvat suho vejevje. Volkovi so ga požrli docela, le noge v čevljih so ostale. — V Tölgyesu na rumunski meji so volkovi raztrgali neko dekle Ano Sandor. Na Rumunskem so se vsled naglo nastalega hudega mraza po gorah in gozdovih pojavili volkovi v velikem številu. Preganjani od gladi, vdirajo v sela in napadajo hleve. Pa tudi ljudi ne puste pri miru; gladni so tako, da se tudi puške ne boje.

— **Nova vrsta bolezni.** Iz Beaumonta na Belgijskem pišejo novine sledeči slučaj: V vasi Beallies je mnogo oseb bolano vsled nove vrste prilezljive bolezni. Bolani v 48 urah umre, truplo njegovo pa popolnoma počrni. Več trupel umrlih so zdravniki razparali in preiskali, ali do sedaj niso mogli ustanoviti vzrok bolezni.

— **Žene v Rusiji.** Po zadnjem ljudskem štetju je bilo v Rusiji 100.000 žen manj kakor moških. A tudi v velikih mestih je število žensk mnogo manjše od moških. V Petrogradu, v Kijevu in v Odesi pride približno 80 žensk na 100 moških. Ženske torej ne bivajo rade v mrzlih krajih. V Italiji jih imajo preveč.

— **Oče našel umorjeni hčeri.** 10. m. m. je šel šumar Holub v Novi Banji na lov. Naenkrat je zagledal kup vejevja, izpod katerega je gledala ženska noga. Ko je vejevje odstranil, je našel dve mrtvi dekleti — svoji hčeri Terezo in Marijo. Prva je imela 17, druga pa 15 let. Bile sta v sosednji vasi na posetu. Ko sta se vračali domov skozi gozd,

sta imeli seboj 25 in 15 kron. Radi tega denarja ju je neznan človek umoril.

— **Zamorski deček v avdijenci pri našem cesarju.** K neki avdijenci, katere daje gotove čase naš presvitli cesar, prišel je tudi v spremstvu nekega misijonarja 16letni zamorski deček. Ta dečko doživel je vže razne usode, odkar je bil iz domovine prodan. Imel je kot suženj v različnih delih sveta gospodarje, dokler ga niso odkupili misijonarji za petdeset K v Zumbu na Zambesi-ju ter ga poučevali v raznih stvareh. Deček, sedaj imenovan Peter Canisius, bil je jako marljiv ter se je v kratkem naučil nemškega in španskega jezika. Sedaj je dovršil gimnazijo in namerava iti na Portugalsko, da ondi stopi v semenišče. Vse to pripovedoval je deček cesarju, ki se je delj časa razgovarjal z njim. Pri odslovu dejal je deček Nj. Veličanstvu: Vaše Veličanstvo! Vedno hočemo moliti jaz in moji tovariši za Vaše Veličanstvo, Vašo družino in vso državo. Pri odhodu iz palače čudil se je deček proti misijonarju, ki ga je spremljal, kako je to, da ni cesar od nog do glave oborožen, kakor si ga je vedno predstavljal, in zakaj da nima na glavi čelade s krasnim perjem.

— **6 dni na samotnem otoku.** Zadnje dni meseca decembra je odpotovala iz Barlette v Italiji mala ladija „Rosario“ proti Metkoviću v Dalmaciji, da ondi ukrca lesa in ga prepelje v Italijo. Po noči je ladija „Rosario“ bila v bližini dalmatinskega otočka. Tu je nastala gosta megla in vihar, prihajajoč od juga. V megli in po noči se je mogla ladija le slabo med onim otočjem ravnati, zato je bila vržena ob obal malega otoka Kažul blizu velikega otoka Korčule. Ladijo je vihar zagnal proti otoku ali ni ondi nasedla, ampak je bila odrinjena na globoko, kjer je vsled poškodbe v dolnjih delih vanjo udrila voda in ladija se je kmalu potopila. Poveljnik in mornarji so se vsi v razburkanih valovih potopili, le dva mlada fanta, brata Colono, sta se čudovito rešila, ker sta ob sunku ladije bila vržena na samotni otok Kažul. Mladič sta 6 dni na samotnem otoku živela, hraneča se s travo in morskimi polži. Po noči sta se skrivala po rupah skalovja. Seveda sta trpela mraz in glad, kar se popisati ne da. Šesti dan je blizu otoka plul s svojo ladjico nek ribič iz Hvara. Mladič sta ga prosila pomoči in mož ju je sprejel, dal jima nekaj jedi in pijače, ter ju nato peljal v Volosko, od koder sta bila s parnikom odposlana v Zader in od tod v Benetke.

— **Poroka z morjem.** Dokler je še obstala mletačka republika se je vršil običaj ceremonije poroke z morjem. Ta ceremonija se je vršila na ta način, da se je podal mletački državni svet v sijajni ladiji na morje. S tem je republika hotela pokazati, da je ona gospodar Jadranskega morja. Ko pa je republika propadla, nehala je tudi ceremonija. Zdaj pa se sliši, da je sedanjim Mletčanom padlo v glavo, da se zopet uvedo te ceremonije, ker je jadransko morje samo italijansko. To so zares čudni glasi, kakor da bi Mletčani že ne bili v „Zjedinjeni Italiji“ in pod italijanskim kraljem.

— **Nemški cesar govornik.** Nemški cesar ima navado, da govori pri vsaki najničnejši priliki. Ker pa govori ali nepripravljen ali pa, ker ima tako slab spomin, da si spisanega govora ne more zapomniti, uidejo mu večkrat najsitnejši pogrški ter napravljajo zmešnjave in razburjenja, da jih potem oficijozni listi le težko popravijo. Nemška vlada je menda končno izprevidela, da je najboljša, ako ne posluša govornika Viljema nihče izmed žurnalistov. Ti namreč objavljajo cesarske govore tako, kakor jih je res govoril, torej dobesedno. 17. m. m. je bilo v Zeughausu v Berlinu zopet pričakovati velikega Viljema II. Zategadelj so morali vsi žurnalisti in vsi zanesljivi ljudje zapustiti dotični prostor. Nemška vlada bo odslej sama objavljala cesarske govore in sicer v taki obliki, v kakoršni so njej in javnosti prav, ne pa v taki, v kakoršni jih je Viljem resnično izustil.

— **Dragocenost italijanske kraljice Margarine.** Vdovi italijanskega kralja izročil je minister ono zrno iz revolverja, katero je pretreslo srce nesrečnega kralja. Kraljica čuva ta spomin, kot največjo in najžalostnejšo dragocenost med svojimi biseri in drugimi kamenji.

— **Vrata od uhoda v svetovno razstavo v Parizu** je kupil na dražbi trgovec s starim železjem v Parizu, Bagilet za 10 000 frankov. Delo je bilo slavnega podobarja Moreau Vauterja. Bagilet ima dva meseca časa, da podere orjaška vrata, ki imajo 210.000 kilogramov železa v sebi.

— **1400 oseb med snegom.** Pariški list „Matin“ ima dopis iz Odeze, v katerem se pripovedujejo prave grozote. V vlakovih, kateri so pod snegom, je mnogo oseb, o katerih življenju se ne ve. Zna pa se za slučaj, kateri se je dogodil na mali postaji Radzielnaja. Na to postajo so v 24 urah dospeli 4 vlaki z 1800 oseb. Seveda je pri tako ogromnem številu potnikov kmalu jelo živčja pomanjkavati, vsled česar je prišlo do grozne borbe med potovalci, kateri so eden drugemu trgali iz rok, kar je kdo za jesti imel. V pomoč tem od snega zadržanim in od gladu mrjočim potovalcem je bil poslan iz Kijeva eden polk vojakov in iz Odeze 3000 strelcev. Ti vojaki so si morali seveda med snegom pot odpirati in so seveda le počasi napredovali, tako da so prehodili na dan le kakih 7—8 kilometrov. Ko je postajevodja videl, da s toliko ljudi ne more več čakati, ker bi vsi gladu umrli, se je odločil, odpraviti dva vlaka proti jugu, da tako dopelje gladne ljudi do kakega bližnjega mesta. To pa se mu ni posrečilo, ker je sneg vlake na odprtem polju zasul in jih ustavil. V treh urah so bili vlaki popolnoma zasuti. Grof Kapnist je sestavil četo 60 mož, s katerimi se mu je posrečilo z nečuvnim naporom prodreti do bližnje vasi, od koder so se na saneh odpeljali v Odeso. Guvernerju Odeze se je končno posrečilo, odposlati do postaje pomočni vlak z oblekami in živžem, kateri je rešil v nevarnosti se nahajajoče potovalce, ali od teh je bilo že umrlo okoli 120 oseb, med njimi večinoma otrok in ženskih.

— **Uporaba pepela od smodk.** Mislilo bi se gotovo, da je pepel od smodk popolnoma brez vrednosti, a temu ni tako. S tem pepelom se sicer z uspehom snaži zobe, a ima tudi drugo uporabo; rabi se ga namreč za snaženje vsih kovinskih izdelkov. Ako postane zlatnina in srebrnina temna, treba samo vzeti malo tega pepela na suknem ohlapku in odrgniti kovino ter obrisati, pa se sveti kakor nova. Z enakim uspehom se rabi na bakrenih, niklastih, medenih (mesingastih) in drugih izdelkih. Ako so na teh stvareh večji madeži, treba samo zmešati pepel od smodk z malo petroleja in s to zmesjo namazati one stvari, jih pustiti malo ležati in potem dobro odrgniti, pa se svetijo kot nove. Še bolje je, ako se stvar z mlačno vodo malo odrgne, potem osuši in s suho cunjjo odrgne. Na ta način se da pepel od smodk, katerega sicer zmečemo proč, porabiti kakor brezplačno snažilno sredstvo.

— **Zločin v kupeju.** Na progi med Southamptonom in Londonom na Angleškem je nek Parker izvršil umor in telesno poškodbo. V oddelku drugega razreda sta se sprva vozila samo gospa Rhoda King in Parker. Na postaji Winchester je dospel v isti oddelek nek Pearson, kateri je sprva čital novine in nato zaspal. Gospa King je v tem času gledala skozi okno kupeja. Naenkrat je slišala strel, in ko se je obrnila, je Parker tudi proti nji ustrelil in jo ranil na roki. Padla je v naslonjač in se od strahu tresla. Parker pa je med tem obiral žepe usmrčenega Pearsona. Ko je vse pobral se je obrnil do gospe in ji izjavil, da obžaluje, da jo je ranil in se nadeja, da ga ne bode izdala, ker bo revolver položil v roke umrlemu in nato bosta oba izjavila, da se je Pearson sam ustrelil. Gospa se je pa tatu na vsak način hotela iznebiti in zato mu je svetovala, naj rajši vrže revolver proč in naj ubeži, kar je isti tudi storil. Ko je pri neki postaji vlak

bolj počasi vozil je Parker odprl okno in vrgel revolver, nato pa je še sam skočil. Gospa King je na prvi postaji izstopila in vse povedala redarstvu, katero je pozneje Parkerja prijelo in zaprlo. Isti je sin dobroživeče rodbine, a spridil se je v raznih družbah in mestih tako, da mu ni nikdar denarja zadostovalo in iz lakomnosti za denarjem je izvršil hudoben zločin.

— **Igralska strast Angležev.** Angleži so strastni igralci, in znano je, da je tudi sedanji kralj Edvard VII. med njimi, o katerem se celo govori, da je provzročil s to strastjo vojno v južni Afriki, zadolživši se za mnogo milijonov pri — judih, ki špekulirajo na zlati Transvaal. Ker pa venderle gleda tudi angleška policija na prste raznim igralskim družbam — saj je še lansko leto ob 2. uri po noči razgnala v Londonu nek igralski klub, katerega člani so, da ubeže aretiranju, ušli skozi okno na strehe, in se je pri tem jeden ubil, padši v 20 metrov globoko dvorišče — si je neka bogata družba nevarnih igralcev izmislila zdaj novo zvijačo. Angleški časnik „Free Lance“ poroča namreč, da je ta družba dala zgraditi velik parnik, ki stane 200 000 funtov šterlingov. V tem parniku bode hotel in igralski klub. Parnik bode vedno na morju in sicer zunaj policijske meje angleške. Podjetniki upajo na velik uspeh — globoko morje pa tudi na bogate — žrtve strastne igre.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 8. februarja 1901. Pšenica K 7 80 h, rž K 6 80 h, ječmen K 6 50 h, oves K 6 50 h ajda 6.— h, proso K 7.— h, turščica nova K 6 20 h, stara K 7.— h, fižol K 10 50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke.

Popravila.

L. Mikusch,

tovarna dežnikov,

Ljubljana, Mestni trg 15.

Najnižje cene.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher,**
Deutsche Gasse 8 Budapest. (10—10)

Loterijske srečke

V Brnu dne 6. februarja t. l.: 7, 38, 26, 89, 52.
Na Dunaji dne 1. februarja t. l.: 53, 57, 27, 6, 79.
V Gradci dne 1. februarja t. l.: 35, 51, 87, 8, 7.

Za bolne v želodcu!

Vsem tistim, kateri so se skozi prehlajenje ali preobilno jed, ali s težko prebavljivo, prevročo ali mrzlo jed ali neredno življenje, želodečno bolezen nakopali kakor: **želodečni katar, želodečni krč, želodečni bol, težko prebavljanje ali želodečno zazližanje**, se jim tu dobro domače sredstvo priporoča, kateri izvrstni zdravilni učinek je vže mnogo let izkušenj. To je znano

prebavno in kričistilno sredstvo,
Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

To zeliščno vino je iz izborno zdravilnih zelišč z dobrim vinom pripravljeno ter vtrdi in poživljuje celi človeški prebavni organizem, brez da bi to kakšno čistilno sredstvo bilo. Zeliščno vino odstrani vsa motenja v krvi in čisti vse slabe snovi v krvi, ki boleznijo provzročujejo, in deluje na prenovitev zdrave krvi.

Pri pravočasni rabljivosti tega z lišnega vina, se vsaki želodečni bol kar v kali zatre. Zatorej bi se pred vsem drugim močnim in razjedljivim sredstvom. Ni le zdravju škodujejo, rabilo. Vsa znamenja kroničnega (zastarene) želodečnega bola so: **glavobol, riganje, zgaga, napenjanje, slabosti z bljuvanjem**, katera vže po kratkem povživanju tega vina prenehajo.

Zabasanje in temu slabi nasledki, kot **tesnoba, kolika, srčno bitje, pomanjkanje spanja, naličje krvi v jetra, vranica in v čreva**, se skozi to zeliščno vino hitro in na lahek način odpravi, ker vse slabi snovi iz želodca in črev odstrani.

Suhi blede obraz, pomanjkanje krvi, slabost, so znamenja slabega prebavljanja, slabe krvi in bolnih jeter. Pri popolnem slabem teku, razdražljive oslabelosti in slabem čutu, kakor vednem glavobolu in pomanjkanju spanja, odmrjejo taki bolniki počasi pa gotovo. Zeliščno vino pa dá oslabelemu životu novo moč.

Zeliščno vino povzdigne tek, povspeši prebavljanje in reditev, ter preosnovi in pospeši in zboljšuje napravo krvi, poživljuje vzdražene živce in preskrbi bolniku nove moči in novo življenje. Mnogobrojna priznanja in pohvalna pisma potrjujejo vse to.

Zeliščno vino se dobiva v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in 2 gld. v lekarnah v Ljubljani, Liji, Kamniku, Škofji Loki, Kranju, Radovljici, Idriji, Tolmini, Trebnjem, Novem mestu, Ribnici, Kočevju, Metliki, Črnomlju, Postojni, Ajdovščini, Vipavi, Celju, Sežani, Trstu itd., kakor v vseh lekarnah v Avstro-Ogerskem. Tudi razpošiljajo 3 ali več steklenic po izvirnih cenah na vse kraje Avstro-Ogerske.

Proti ponarejanju se svari!

Zahteva naj se izrecno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Moje zeliščno vino ni nobeno tajno sredstvo, taisto obstoji iz: Malaga vino 450,0, vinsko žganje 100,0, glicerin 100,0, rudeče vino 240,0, jerebinkovi sok 150,0, češnov sok 320,0, mana 30,0, sladki janež, janež, helenska korenina, ameriška krepostna korenina, svedec, kalmus 10,0. Vse to je skupno.